

СТАНОВИЩЕ

От проф. д-р Валентин Кирилов Велев, Минно Геоложки Университет „Св. Иван Рилски“, катедра „Икономика и управление“, член на научно жури, съгласно заповед № НД-20-15/29.06.2012 г. на Ректора на ТХТМУ.

Относно: Дисертационен труд на тема **„Моделите за самооценка – средство за усъвършенстване представянето на организацията“**, представен за публична защита за придобиване на образователната и научна степен „доктор“, по научна специалност 3.8. Икономика „Икономика и управление“

Автор на дисертационния труд: **Георги Иванов Кондев**

Дисертационният труд на тема **„Моделите за самооценка – средство за усъвършенстване представянето на организацията“**, представен за придобиване на образователната и научна степен „доктор“, е посветен на проблематика, която в продължение на десетилетия не губи своята актуалност както сред академичните така и сред бизнес средите. Нещо повече, с резултатите от нейното изследване се свързват надеждите и усилията на мениджърските екипи в намирането на нови резерви за повишаване ефективността на съвременното производство чрез удовлетворяването на изискванията за устойчиво развитие. Разработката е насочена към някои съвременни аспекти, конкретно към процесите на самооценка, като елемент на „доктрината“ за тотално управление на качеството, разглеждана като управленска система, чието функциониране е подчинено както на нейното развитие и усъвършенстване, така и на променящата се макро среда за развитие на фирмите.

Безспорно по въпросите за тоталното управление на качеството съществува богат опит, който е обобщен в значителен брой публикации на автори от почти всички страни в света. Освен това няма фирма, независимо от своя мащаб и отраслова принадлежност, в която теоретичните постановки за тоталното управление на качеството да не са намирали, макар и в различна степен, практическа реализация чрез създаването и прилагането на

разнообразни форми за реализация. Също така е вярно, че теоретико-методологическата интерпретация на тоталното управление на качеството е породена от нуждите на практиката, в степен която рядко се наблюдава при други компоненти на интегралната производствено-икономическа система. В този смисъл още на този етап на представяне на становището е необходимо да се подчертае, че въпросите за тоталното управление на качеството притежават необходимата актуалност и могат да бъдат обект за съвременно научно – приложно изследване, какъвто е и конкретният случай.

Дисертационният труд е разработен и представен в класическа структура, която съдържа информация относно развитието на теорията за управление на качеството и някои аспекти относно инструментариумите за нейното приложение в практически условия. Във втората част разработката съдържа обобщени резултати от теоретично изследване, чиято финализация е насочена към апробиране на процес за самооценка и практическо приложение на създадена методика за условията на малки и средни предприятия у нас. Отделните части на изложението са обвързани логически и са подчинени на формулираните цели и задачи, обект и предмет, методика, ограничения и теза на изследването.

Приложената библиографична справка от 120 литературни източника обхваща продължителен времеви период, в който се съдържат от най-ранните до последните публикации, посветени на изследваната проблематика. Това показва високата информираност на автора, като предпоставка за разкриване на резерви за развитие и търсене на подходи за постигане. Обвързването на необходимата подготовка на докторанта по теоретико-практическите въпроси на управлението на качеството и по конкретно на самооценката като съществен негов компонент и изборът на подходящ обект за приложение на оригинална методика за оценка, определят актуалността на дисертацията, а резултатите с конкретна научно-приложна стойност.

Такива са и претенциите във формулираните приноси, които вярно отразяват очакванията и резултатите от решаването на поставените задачи. Като цяло в разработката се съдържат научни обобщения, произтичащи от авторския прочит на теоретичния инструментариум за реализиране на системите за тотално управление на качеството в съответствие спецификата на управляемия обект. Предложената методика е отражение на методическия усет на автора към намирането на предпоставки за неговото използване за нуждите на практиката. В този смисъл приносите могат да се оценят като

научно-приложни, притежаващи потенциала за конкретно използване от фирмените мениджъри в тяхната отговорна дейност.

По дисертационния труд са представени 8 публикации, от които 6 са доклади на научни конференции и 2 статии в сп. „Икономика” и сп. „Логистика”. В преобладаващата част от тях, докторантът е единствен автор или в съавторство с научния си ръководител. Форумите и изданията са авторитетни, което показва, че научната продукция, която е дело на докторанта, е получила необходимата представителност сред широката и специализираната аудитория.

Към дисертационния труд могат да се отправят следните препоръки и забележки:

1. В богатата библиография, липсват представителство на руската управленска школа, чието присъствие би обогатило изложението и отразило позиции, които в някои отношения носят елементи на специфичност.
2. Независимо от разбираемите трудности при намирането и формулирането на спорни моменти в публикациите по една толкова дълбоко изследвана материя, работата като научно-образователен продукт би спечелила ако в позицията на автора по категорично присъстваше критичния анализ.
3. Определени въпросителни поражда заглавието на дисертационния труд, което в известна степен не отразява в необходимата степен съдържателната страна на разработката.

Направените препоръки и забележки не намаляват значението на постигнатите резултати и са предназначени, не само да посочат определени пропуски, каквито почти винаги се срещат в научни продукти от такъв характер, но и с оглед бъдещата изследователска дейност на автора. Нещо повече, необходимо е да се подчертае, че по отношение на стил на изложение, текстово и графично оформяне, работата може да бъде оценена като един много добър пример за съвременна дисертационна разработка.

Предвид на изложеното убедено правя следното

ЗАКЛЮЧЕНИЕ:

Дисертационният труд на Георги Кондев разглежда актуални за фирменото управление въпроси и е резултат на самостоятелно научно изследване. Чрез него е постигната формулираната цел – да се създаде

подходяща методика за приложение на теоретичните модели за самооценка в дейността на малките и средни предприятия в България, като реален резерв за повишаване на тяхната конкурентоспособност. Това е основание за формулирането на положително становище спрямо дисертационния труд на тема „МОДЕЛИТЕ ЗА САМООЦЕНКА – СРЕДСТВО ЗА УСЪВЪРШЕНСТВАНЕ ПРЕДСТАВЯНЕТО НА ОРГАНИЗАЦИЯТА“ и за гласуване с „ ДА“ на искането за присъждане на образователната и научна степен „доктор“ на *Георги Иванов Кондев*.

27. 07. 2012 год.

СОФИЯ

Член на Научното Жури:

(Проф. д-р Валентин Велев)